

tilfredsstille Kravene, naar man dels opdannede, dels fra nyt opførte de fornødne Bygninger paa den derved erhvervede Grund. Imidlertid fandt heller ikke denne Indstilling Billigelse af den daværende Trafikminister; om det var, fordi han ogsaa fandt dette for kostbart, skal jeg lade være usagt, derom ved jeg intet. Da jeg overtog Trafikministeriet var man altsaa i Virkeligheden slet ikke kommen videre med Hensyn til dette Spørgsmaal. Der trængtes stadig paa fra Telegrafvæsenets Side — Postvæsenet laa jo ikke den Gang under mit Ministerium saaledes som før — for at faa disse store Mangler afhjulpne. Under min nærmeste Forgænger havde den Tanke været oppe at bygge paa Nikolaj Kirkeplads. Der var indledet Forhandlinger med Magistraten desangaaende, og den var fuldt villig til at afstaa et Areal af 4,000 Kv.-Alen af Kirkepladsen til Staten. Men, vel at mærke, for en Pris af 100 Kr. pr. Kv.-Alen, og det fandt min Forgænger var for dyrt. Da nu Telegrafvæsenet overfor mig atter indtrængende androg om, at Sagen toges op, begyndte jeg med paa ny at henvende mig til Københavns Magistrat for at faa oplyst, om den ikke skulde være tilbøjelig til at afhænde Grunden ved Nikolaj Taarn noget billigere, under særligt Hensyn til at det maatte være i Kommunens Interesse at faa paa denne Plads opført en enkelt, monumental Bygning, samt endvidere i dens Befolknings Interesse, at faa en saa vigtig Institution som Hovedtelegraf- og Telefonstationen henlagt paa en for Publikum saa bekvem Plads. Jeg henstillede derfor til Magistratens Overvejelse, om der ikke var Grund til at overlade os denne Plads for en lignende Pris som den, vi kunde faa en Grund for ude i den gamle Bys Udkanter eller i Boulevardkvarteret, hvor vi i og for sig ogsaa for Telegrafvæsenets Skyld kunde lægge den. Det førte ogsaa til, som de Herrer jo ville vide fra de offentlige Forhandlinger, der siden førtes derom i Borgerrepræsentationen, at Magistratens Flertal til Borgerrepræsentationen indstillede at overlade Staten disse 4,000 Kv.-Alen for en Pris af det halve af det, den tidligere havde forlangt, altsaa nu 50 Kr. pr. Kv.-Alen. Denne Plan strandede jo imidlertid desværre paa Borgerrepræsentationens Modstand. Der var i Pressen blevet rejst en saa stærk Agitation imod den, at det lykkedes at formaa Borgerrepræsentationens store Flertal til at gaa med Magistratens Mindretal mod dens Flertal og nægte Magistraten Bemyndigelse til at gøre dette Tilbud. Dermed

faldt saa denne Plan. Der var allerede af min Forgænger tilvejebragt Tegninger, ved Professor Wenck, til Bebyggelse af Pladsen med en — jeg tror det var erkendt fra alle Sider — smuk Telegrafstation, men det faldt saa bort. — Saa henvendtes min Opmærksomhed paa en af Statens egne Grunde. Den har jo flere, ikke saa faa og smaa endda, her i Byen, og den, der fandtes mest bekvem, var den, hvorpaa den gamle Kaserne for 2. Artilleriregiment, den tidligere Hestgardekaserne, tror jeg, imellem Frederiksholms Kanal og Vestervoldgade, ligger. Der vilde man kunne faa tilstrækkeligt Areal, og jeg fandt, at Pladsens Beliggenhed maatte kunne gøre Fyldest for de Krav, som Telegrafvæsenet maatte stille. At det ikke blev en saa bekvem Beliggenhed for Publikum, var jeg ganske vist ikke blind for, men naar Københavns Kommune nægtede sit Bidrag dertil, mente jeg ikke at kunne paalægge Staten for Publikums Skyld at gøre et saa stort Offer, som det vilde være til almindelig Pris at maatte købe en Grund inde i den gamle Bys Centrum. Jeg gik saa i Gang med at faa udarbejdet Overslag og Tegninger gennem Professor Wenck til Bebyggelse af en saadan Grund og med at faa udarbejdet Lovforslag til Fremsættelse for Rigsdagen desangaaende. Men imidlertid dukkede saa et nyt Projekt op, det, som gennem mange og lange Forhandlinger nu foreligger her for det høje Ting. Aktieselskabet „Gl. Mønt“, der ejede den Grund, hvorom der i dette Lovforslag er Tale, paa Hjørnet af Regnegade, Grønnegade og Gl. Mønt, havde allerede før jeg foretog det sidste, jeg nævnte, altsaa for et Aars Tid siden, henvendt sig til mig med Tilbud om til Telegrafvæsenet at *udleje* de fornødne Lokaler i den Ejendom, som Selskabet agtede at opføre paa denne Grund, som oprindeligt var købt til og bestemt for et Teater, men som nu, da dette Projekt var gaaet i Stykker, ønskedes anvendt til andet Brug. Denne Tanke om at leje afviste jeg imidlertid af principielle Grunde, idet det nemlig af Telegrafvæsenet blev oplyst for mig, hvilke overordentlige Bekostninger der ere forbundne med at flytte en Hovedtelegraf- og Telefonstation med alle de Kabler, Indretninger og Apparater, som dertil høre. Det vilde blive en Historie paa Hundre tusinder, og saa fandt jeg det urimeligt for Staten at søge Manglerne afhjulpne gennem et Lejemaal. — Men efter at jeg nu var kommen godt i Gang med den anden Plan, henvendte Selskabet sig paa